

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto II

Celje, dne 13. februarja 1931

Štev. 4

Dipl. ing. Dolinar Janko:

O gnojenju hmelja

Vsako živo bitje potrebuje za svoj obstoj in razvoj poleg ostalih temeljnih predpogojev neobhodno tudi hrane. Toda ne samo ljudje in živali, temveč prav tako so živa bitja rastline, ki rastejo, se razvijajo in množijo ter zato tudi rastline neobhodno potrebujejo hrane. Brez zadostne in pravilne hrane vsako življenje začne hirati ter mora prej ali slej docela prenehati; kakor mora človek brez hrane umreti, žival poginiti, tako mora rastlina usahnuti. Dočim pri ljudeh in živalih v slučaju pomanjkanja hrane govorimo o lakoti, pri rastlinah v podobnem slučaju govorimo o pomanjkanju hranilnih snovi ali na kratko hranil. In kakor imenujemo pri ljudeh preskrbo s hrano enostavno prehrano, pri živalih krmljenje, imenujemo isto pri rastlinah gnojenje. Gnojenje torej ni popolnoma nič drugega, kakor prehrana ali krmljenje rastlin.

Morda komu ta skoro edini skupni življenski predpogoj vseh živih bitij ne bo prav razumljiv, češ, človek res mora jesti, tudi živino moraš krmiti, toda neštevilno rastlin vendar raste, ne da bi jim kdo gnojil. Res je to! Toda tudi lepo število živali živi, ne da bi jih kdo krmil, n. pr. divjačina, ptice itd. Te si pač same iščejo hrane — in istotako si same iščejo hrane tudi rastline. Toda, dočim se ptice ali divjačina v slučaju, da na enem kraju zmanjka hrane, enostavno preselijo drugam, rastline tega ne morejo, pač pa tudi one v podobnem slučaju abnormalno razvijejo svoje korenine ter jih pošiljajo na vse strani iskat hrane.

Živa bitja pa so glede hrane zelo različna: nekatera vsled lakote kaj hitro prenehajo živeti, druga zopet lakoto jako dolgo zdržijo; nekatera so

glede hrane zelo izbirčna, druga zopet z vsem zadovoljna — tako ljudje, kakor živali, in tudi rastline. Vendar pa se živa bitja morejo normalno razvijati le ob zadostni in pravilni prehrani; življenje ob stradanju ali nepravilni prehrani povzroča vedno abnormalni razvoj in ni to sploh nobeno življenje več, temveč le še bedno življenje. Vsak kmetovalec dobro ve, da ne sme volom, ki jih hoče opitati, pokladati samo suhe slame, temveč dobre in tečne krme v zadostni množini. Istotako dobro pa mora tudi vedeti, da se pri rastlinah, od katerih zahteva, da dobro rastejo ter mu dajo obilne in prvovrstne pridelke, ne sme zanášati le na to, da si bodo že same našle potrebno hrano v zemlji, temveč jim mora nuditi potrebna hranila v obliki zadostnega in pravilnega gnojenja.

Naše kulturne rastline potrebujejo v glavnem štiri različne hranilne snovi, in sicer: kalij, fosforovo kislino, dušik in apno. Seveda potrebujejo tudi še razna druga hranila, vendar večinoma le v neznatni množini in je teh navadno že v zemlji sami več kot dovolj. Omenjena štiri hranila pa so že izčrpana iz zemlje, ker jih črpajo rastline v teku vegetacije v znatni množini ter v glavnem iz njih stvarjajo pridelke, katere vedno in vedno zopet odvažamo. Zato mora pameten zemljedelec skrbeti, da ta hranila zemlji zopet vrača v obliki gnojenja, ker jih sicer vedno bolj primanjkuje in rastline sčasoma nimajo več iz česa stvoriti pričakovanih pridelkov. Zato so na stalno obdelovani, pa negnojeni zemlji, pridelki vedno manjši in tudi vedno slabši.

Potreba različnih rastlin glede omenjenih štirih hranil pa je različna; nekatero potrebujejo več kalija in manj fosforove kisline, druge zopet več fosforove kisline in manj kalija, zopet druge več

dušika ter manj kalija in fosforove kisline itd. To okolnost moramo tudi pri gnojenju upoštevati, ako hočemo gnojiti pravilno. Poleg tega pa moramo upoštevati tudi osnovni prirodni zakon glede potrebe poedinih hranil, to je, zakon minima, ki se glasi: višina pridelka je odvisna od tiste hranilne snovi, kijo ima rastlina najmanj na razpolago, to se pravi, ako ima n. pr. rastlina na razpolago še dosti kalija in dušika, zmanjka ji pa fosforove kisline, v tem trenutku preneha rasti in ne more nikamor več naprej. Če bi torej v takem slučaju gnojili z dušičnatimi in kalijevimi gnojili, bi docela nič ne zaleglo, ker zmanjkalo je fosforove kisline in pomagati moremo rastlini edino na ta način, da ji pognojimo s fosforovimi gnojili. Zakon minima namreč ne pozna izjeme.

Toda ne samo pravilno in dovoljno, temveč tudi pravočasno moramo gnojiti. Ako mora namreč rastlina v začetku razvoja trpeti pomanjkanje, se le počasi razvija, zaostane v rasti in zakrčlja ter ji zapoznelo gnojenje le malo več pomaga.

Kakor pa imamo za krmljenje živali različna krmila, istotako imamo tudi za gnojenje rastlin različna gnojila. Predvsem razločujemo domača in umetna gnojila. Najvažnejša domača gnojila so pač hlevski gnoj, kompost in gnojnica, umetna (pri nas v prometu) pa kalijeva (kalijeva sol), fosforova (Tomaževa žlindra, superfosfat in kostna moka), dušičnata (čilski soliter, apneni dušik in amon-sulfat) ter mešana (nitrofoskal, kas in herkules). Bistvena razlika med domačimi in umetnimi gnojili je predvsem ta, da domača gnojila, zlasti hlevski gnoj in kompost, vsebujejo vse štiri najvažnejše rastlinske hranilne snovi, razen tega pa še obilico rastlinskih ostankov za tvorbo humusa ter tako ne le gnoje zemljo, temveč jo tudi izboljšujejo v fizikalnem, kemičnem in bakteriološkem oziru; umetna gnojila pa vsebujejo v glavnem samo eno hranilno snov (kalijeva kalij, fosforova fosforovo kislino itd.), le mešana navadno vse, vendar ne rastlinskih ostankov, ter nudijo sicer rastlinam potrebno hrano, toda zemljo nikdar ne izboljšajo, temveč jo pri izključni in stalni uporabi celo poslabšajo. Razen za rastlinsko hrano moramo namreč skrbeti tudi za zadostno množino humusa v zemlji, ker humus zemljo rahlja, veže vlago in omogoča razvoj bakterij, brez katerih preneha vsako življenje v zemlji sploh in ostane le-ta, kakor pravimo, »mrtva«. Kar se tiče gnojnice, pa io pravzaprav lahko imenujemo domače umetno gnojilo, ker je po svoji posebnosti nekako na sredi med domačimi in umetnimi gnojili.

Nastane vprašanje, katera gnojila so torej boljše, domača ali umetna? Vsa so dobra, ako jih pravilno ter pravočasno uporabljamo, in skrben zemljedelec danes ne more več izhajati ne brez enih, ne brez drugih.

Temelj gnojenja je vsekakor hlevski gnoj in brez tega, zaenkrat vsaj in pri nas, ni mogoče zemlje pravilno gnojiti. Ker pa hlevski gnoj nima vseh hranilnih snovi tudi v pravilnem razmerju za vsako rastlino, moramo uporabljati tudi umetna gnojila. Pa tudi nima kmetovalec toliko hlevskega gnoja, da bi mogel z njim vsa zemljišča vsako leto zadosti pognojiti. Vsekakor pa mora pognojiti vsako zemljišče vsako drugo, tretje ali vsaj vsako četrto leto s hlevskim gnojem, medtem pa lahko uporablja tudi samo umetna gnojila. Ako pa hočemo umetna gnojila pravilno uporabljati, moramo vršiti vedno tako imenovano polno gnojenje, to se pravi, trositi moramo kalijeva, fosforova in dušičnata ali pa mešana gnojila, ker le na ta način nudimo rastlinam tudi z umetnimi gnojili vse najvažnejše hranilne snovi. Apnati pa moramo navadno še posebej in o apnanju hmeljskih nasadov je naš list itak že lansko leto podrobno poročal (glej šte. 13).

Toliko o gnojenju in gnojilih sploh. Seveda pa ne samo različnim rastlinam, temveč tudi različnim zemljam je treba različno gnojiti. Toda o tem kakor tudi o posameznih gnojilih podrobneje razpravljati bi bilo preobširno. Toliko uvoda je pa bilo potrebno za pravilno razumevanje gnojenja sploh. Prihodnjič se moramo pa še o gnojenju hmelja podrobneje pomeniti. (Dalje prihodnjič.)

Janko Kač:

Zgodnja ali pozna réz

Sicer nas še precej tednov loči od pomladanskih del v hmeljnikih, vendar se mi zdi potrebno, načeti to vprašanje, ki se je sprožilo že na zadnjem poletnem zborovanju hmeljarjev v Žalcu. Takrat je bilo izraženo mnenje, da je pozna rez navadno boljše in ugodnejša od zgodnje. Ker pa vem, da ima mnogo hmeljarjev drugačne izkušnje, bi rad, da bi se odzvali izkušeni hmeljarji in poročali v prihodnjih številkah o svojih izkušnjah glede časa rezi.

Vsem je še znano, da se je nekdam obavljal rez večinoma v jeseni in da je bil takrat naš pridelek stalno odlične kakovosti. Za pozni hmelj je bila resda taka rez prav primerna, za golding pa se je izkazala kot neprimerna. Če pogledamo

danes po našem hmeljškem okolišu, vidimo, da se večina hmeljnarjev drži pri rezi neke pametne srede. Le posamezniki hvalijo pozno rez. Posebno zadnja leta sem imel priliko opazovati take pozno rezane nasade in njih pridelek. Kar je bilo nasadov obrezanih v drugi polovici aprila ali celo še v prvem tednu maja, so se v deževnih letih zelo dobro ponašali v rasti, v suhih letih pa so zakrneli tako, da ni rastlina dosegla niti treh četrtin droga. Seveda ugovarjajo zagovorniki pozne rezi, češ, kako je bilo pa pred tremi leti, ko je zgodaj obrezane nasade slana tako poškodovala, da so dali večinoma preraščeno blago (kravice). Tem bi odgovoril, da, kakor ni vsak dan nedelja, so tudi take slane prav redke in v enem stoletju komaj tri — štiri. Ker ne pridelujemo hmeljja zaradi listja, temveč je glavno pri njem množina in kakovost kobil, si oglejmo pri teh poznorezanih nasadih predvsem to dvojico. Kar se tiče množine pridelka, so pozno obrezani nasadi skoraj vedno bolj obloženi s cvetjem. Če pa pogledamo to cvetje, vidimo, da je vse puhlo in medlo ter, kar je glavno, zelo revno na najvažnejši sestavini — lupulinu. Če tehtamo, recimo, en mernik suhega, pozno rezanega hmeljja in primerjamo njegovo težo s pravčasno rezanim, vidimo, da pozno rezani hmelj znatno zaostaja v teži. Obilen pridelek je torej le navidezen in varljiv. Pa še druge so napake takega pozno rezanega pridelka. Že sušenje gre bolj počasi od rok. Ko se pa blago dovolj posuši, nikoli več ne »odvolgne« tako, da bi se pri llačenju ne drobilo. V zadnjih dveh letih sem videl velike množine v barvi še precej ustrezajočega blaga, ki pa se je tako drobilo, da ga hmeljnar sploh ni mogel prodati in ni bilo za drugam, kakor za na gnoj.

Vidimo torej, da ima poleg malih koristi pozna rez toliko slabih strani, da jo jaz od moje strani pač ne morem nikakor priporočati. Če pa ima kdo tehtne zagovore za pozno rez, naj se oglasi še pred pomladjo v našem listu, da stvar doženemo in da nam bo vsem v prid.

Delovanje hmeljarskega društva

(Dalje.)

Največjega pomena za okrepitev in pospeševanje hmeljške kupčije je bila udeležba Hmeljarskega društva na razstavi v Trstu, leta 1882 v Trstu, leta 1888 v Fürstenfeldu, leta 1898 na Dunaju, leta 1900 v Parizu, leta 1906 v Londonu, leta 1908 v Pragi in Berlinu, leta 1909 v Brnu, leta 1913 v Žalcu in Gradcu, leta 1929 v Barceloni. O

razstavah v Trstu, Fürstenfeldu in Dunaju ni v zapisnikih nikakršnih poročil. O razstavi v Trstu priča spominska tabla, ki so jo steklarji iz Benetk darovali Hmeljarskemu društvu. Iz besedila je razvidno, da se je društvu za razstavljeni hmelj podelilo častno darilo. O razstavi v Fürstenfeldu priča častna diploma gospoda Josipa Širca iz Žalca.

O uspehu svetovne razstave v Parizu je le toliko znano, da so dobili za razstavljeni hmelj najvišja odlikovanja sledeči hmeljnarji: Ivan Apač, Pondor; dr. Mihael Bergmann, Žalec; Hmeljarsko društvo, Žalec (tudi srebrno kolajno za razstavljeni zemljevid); Franc Roblek, Žalec in Josip Širca, Žalec. Zamolčati ne smem, da je ves skupiček za dve originalni bali hmeljja, ki jih je društvo razstavilo, padel v tuj žep in je bilo društvo ogoljufano za precejšnjo vsoto denarja.

Razstava v Londonu leta 1906 je bila komulativna, da se je Angležem vobče pokazalo, kaj zmore Avstrija. Društvo je prejelo od trgovskega ministrstva spominsko diplomo.

Najpomembnejša za povzdigo ugleda našega hmeljja je bila razstava v Berlinu leta 1908, na katero je bil sprejet le za razstavo sposobni hmelj. V Pragi se je vršila predrazstava, pri kateri so bili določeni vzorci za Berlin. Iz Slovenije je bilo dopuščenih 18 vzorcev goldinga ter 7 vzorcev poznega hmeljja, in sicer od sledečih hmeljnarjev: Ivan Apač, Pondor; baron Cnobloch, Žovnek; Franc Fridrich, Mrassmann; Karel pl. Haupt, Štrosnek; Karl Janič, Žalec; Vincenc Janič, Celje; Johann Jeschounig, Arja vas; Fani Kukec, Žalec; Martin Ocvirk, Mala Pirešica, Franc Osef, Vransko; Franc Plaskan, Orlavas; Otto Pollack, Novi klošter; Franc Reišter, Šoštanj; Florjan Rak, Sp. Gorče; Franc Roblek, Žalec; Josip Širca, Žalec; Jos. Žigan, Žalec; Norbert Zanier, Sv. Pavel. Vsi drugi vzorci so bili zavrjeni. V tej komisiji je bil kot zastopnik našega okoliša Franc Roblek.

Komisija za presojanje kmeljja v Berlinu je izmed naših razstavljalcev priznala prvo darilo, zlato kolajno, ge. Fani Kukčevi. Komisija je priznala temu vzorcu 54 točk. Drugo darilo, srebrno kolajno, za golding, so dobili: Jos. Širca (51½ točk), Jože Žigan (51 točk) in Franc Roblek (50 točk). Tretje darilo, bronasto kolajno, so dobili: Karl Janič (49 točk), Vincenc Janič (49 točk) in Franc Osef (48½ točk).

Največje število točk na tej razstavi je bilo priznanih württembergškemu poznemu hmeljju, namreč 60. Drugi nemški okoliši so dobili: Au 56, Aischgrund 55, Spalt 52, Prusija 50 točk. Češki: Žatec 56½, Ouštek 51, Duba 48, Polep 45 točk.

Galicija je dobila 48^{1/2}, Ogrska 52, Moravska 51^{1/2} točk. Izmed okolišev takratne avstro-ogrske mornarhije je bila torej Savinjska dolina na drugem mestu.

Hmeljske razstave v Brnu leta 1909 se je udeležilo iz Savinjske doline 30 hmeljarjev, izmed katerih je dobil prvo darilo, srebrno kolajno, Edmund baron Cnoblauch, Žovnek. Drugo darilo, bronasto kolajno, so dobili: Andrej Antloga, Gotovlje; Ivan Apač, Pondor; dr. M. Bergmann, Žalec; Karl pl. Haupt, Štrosnek; Karl Janič, Žalec; Josip Lorber, Žalec.

Hmeljske razstave v Žalcu leta 1913 se je udeležilo 67 hmeljarjev s 107 vzorci, in sicer: 87 vzorcev goldinga in 21 vzorcev poznega hmelja. Za golding so bili odlikovani: Terezija Šribar, Drešinja vas, s prvim; Josip Širca, Žalec, z drugim in tretjim; Franc Plaskan, Orlavas, s četrtem; Vinko Steiner, Petrovče, s petim; dr. M. Šribar, Drešinja vas, s šestim; Karl Janič, Žalec, s sedmim; Franc Roblek, Žalec, z osmim; Andrej Antloga, Gotovlje, z devetim; Franc Pikel ml., Žalec, z desetim; Franc Cukala, Gomilsko, z enajstim; Franc Osef, Vransko, z dvanajstim, Edvard Kukec, Žalec, s trinajstim darilom. Za pozni hmelj pa: Edvard Kukec, Žalec, s prvim; Blaž Brinovec, Gotovlje, z drugim; Karl Janič, Žalec, s tretjim darilom.

Leta 1913 se je vršila od 28. septembra do 5. oktobra na graškem velesejmu tudi hmeljska razstava, h kateri je odposlalo 56 hmeljarjev 70 vzorcev, in sicer: 60 vzorcev goldinga in 10 vzorcev poznega hmelja. Ob tej priliki so bili odlikovani: Terezija Šribar, Drešinja vas, s prvim; Josip Širca, Žalec, z drugim; Franc Plaskan, Orlavas, s tretjim; dr. Martin Šribar, Drešinja vas, s četrtem; Karl Janič, Žalec, s petim; Franc Roblek, Žalec, s šestim; Andrej Antloga, Gotovlje, s sedmim; Vinko Steinar, Petrovče, z osmim; Anton Vodenik, Petrovče, z devetim; Avgust Sušnik, Celje, z desetim; Josip Flejs, Žalec, z enajstim; Franc Cukala, Gomilsko, z dvanajstim; Jože Povše, Orlavas, s trinajstim; Edvard Kukec, Žalec, s štirinajstim darilom.

Svetovne razstave v Barceloni leta 1929 se niso udeležili posamezni hmeljarji, temveč Hmeljarsko društvo v zvezi s tukajšnjo Hmeljarno. S pomočjo Zbornice v Ljubljani in ministrstva trgovine v Beogradu so bili odposlani na razstavo sledeči predmeti: ena angleška bala najboljšega signiranega in prepariranega hmelja, težka 150 kg, 6 vzorcev po 1 kg, v vrečicah, 4 ročni vzorci pod steklenimi ploščicami, zemljevid Slovenije in Jugoslavije, zemljevid Evrope (v svrhu orientacije), slika Hmeljarne in drugi reklamni material, več

napisov in dve leseni stojali za vzorce. O uspehu te razstave pa nima društveno vodstvo nobenega poročila. Le to je Zbornica poročala, da se je razstavljeni hmelj izročil muzeju v Barceloni — v kakšne namene, je pač nerazumljivo. Hmeljarsko društvo je imelo za to razstavo 1.103 Din stroškov, ne računajoč hmelja, ki ga je preskrbela tukajšnja Hmeljarna brezplačno.

Na poziv pivovariteljev Jakoba in Ignaca Kuffner (Wien, Ottakring) so se leta 1885 nameravali v Žalcu ustanoviti hmeljski sejmi, kar pa se ni posrečilo. Kot prva hmeljska komisijonarja sta se leta 1886 v Žalcu zglasila Franc Pürstinger iz Zgornje Avstrije in S. Brauner iz Dunaja. Leta 1913 je Centralni odbor za varstvo kmetijskih interesov pri sklepanju trgovskih pogodb po vsej sili hotel določiti Dunaj kot centralo hmeljske trgovine. Zoper to pa so se upirale vse hmeljarske organizacije in tudi naše društvo. Naš zagovornik je bil tedaj državni poslanec vitez Berks. Žalec je bil in ostal svetovno tržišče za hmelj.

S ponosom lahko gleda Hmeljarsko društvo na dva zavoda, ki ju je ustvarilo v pospeševanje hmeljske trgovine. To sta Hmeljarna in Oznamovalnica za hmelj. Oba zavoda delujeta samostojno in smotreno po določenih pravilih. (Dalje prihodnjič.)

Razno

Sarajevska pivovarna je imela v preteklem letu 1.366.361 Din čistega dobička in izplačala delničarjem 30 odstotno dividendo.

Izvoz piva iz Češkoslovaške v splošnem nazaduje. Tako je znašal izvoz v celoti do decembra leta 1929 še 244.446 hl, v istem času leta 1930 pa že samo 219.173 hl. Samo v novembru je znašal leta 1929 izvoz 22.772 hl, leta 1930 pa le 14.761 hl. Predvsem je nazadoval izvoz v Nemčijo, dočim je v Belgijo celo narasel.

Avstrija potrebuje letno okrog 30.000 stotov hmelja ter je bila dosedaj navezana izključno le na uvoz. Uvažala je v prvi vrsti žateški, deloma tudi štajerski hmelj. Zadnji čas pa se pripravljajo tudi v Avstriji, da bodo pridelovali hmelj za lastno porabo doma, in sicer nameravajo pospeševati v ta namen hmeljarstvo v okolici Mühlviertel. Našemu hmeljarstvu to najbrže ne bo v korist.

Hmeljarji v Nemčiji hočejo preprečiti širjenje hmeljarstva, zlasti v nehmeljarskih krajih, in zaščititi stare hmeljarske okoliše. Pred kratkim so na zborovanju v Mainburgu sklenili sledečo resolucijo: Potom zasilne odredbe naj se določi, da je hmeljarstvo dovoljeno le v fistihih občinah, kjer je že obstajalo v letu 1930, pa tudi v teh površina nasadov ne sme prekoračiti one iz leta 1930. Le deželna vlada je upravičena sporazumno s hmeljarskimi organizacijami nasade še nadalje skrbeti ali razširiti. Določitev površine nasadov pri po-

edinih hmeljarjih v občinah je pridržana deželni vladi. Občine, ki bi se te odredbe ne držale in prekomerno razširile nasade, bodo kaznovane na ta način, da se jih primora skrčiti nasade še za 50% od prej dovoljene površine. V smislu te naredbe se bodo prekomerni nasadi skrčili na stroške dotičnih hmeljarjev in pridelek zaplenil v korist države. — Namen nemških hmeljarjev ni slab in podobna odredba bi bila gotovo tudi pri nas dobrodošla, tako v interesu hmeljarstva, kakor tudi v interesu našega narodnega gospodarstva sploh.

Za razvedrilo

Zena iz rebra.

»No, Franček, kaj ste se danes učili v šoli?«

Franček: »Danes nam je gospod katehet pripovedoval, kako je bila ustvarjena Eva iz Adamovega rebra in je postala potem njegova žena.«

Nekaj dni pozneje najde mati svojega sinka jokačega v postelji. »Ali, Franček, kaj pa ti je?« vpraša mati sočutno.

»Joj, mama!« stoka sinček, »tu na strani me nekaj boli, mislim, da bom dobil ženo iz rebra kakor Adam.«

Roko pred usta.

Mati: »Ivanček, ali ne veš, da je treba vedno držati roko pred usta, če se kašlja?«

Ivanček: »Da meni ni treba, mamica, ker se mi ni treba bati, da mi izletijo zobje kakor tebi.«

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Položaj je nespremenjen ter ni k poročilu za prejšnjih štirinajst dni nič bistvenega pripomniti.

Češkoslovaška: Tržišče je trajno mirno in prometa zelo malo. Kupuje se le nekaj hmelja srednje kakovosti za domačo uporabo in male količine boljšega blaga za izvoz. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in notira žateški hmelj 7–14 Din, uštecki in roudnicki 6–10 Din, dubski pa 5–6 Din za kg. Cene za prvovrstni hmelj so le nominalne. Javna znamkovalnica hmelja v Žatcu je dosedaj znamkovala 72.000 stotov hmelja.

Nemčija: Tržišče je brez zanimanja in prometa le malo, akoprav je ponudba večja in so cene nekoliko nazadovale. Prima gorski hmelj notira 10–13 Din, srednji in prima spaltski 10–16 Din, srednji hallertauski 9–13 Din in prima teftnangski do 19 Din za kg.

Francija: Položaj je nespremenjen.

Belgija: Tržišče mirno, cene nespremenjene.

Anglija: Tržišče mirno, prometa malo, cene nespremenjene. Splošno se priporoča skrčitev nasadov in opusitev kakovostno slabših vrst hmelja.

Amerika: Kupčija slaba, malo povpraševanja in tudi ponudb, ker producenti čakajo boljše cene. Cena pri producentu 14–16 Din, na tržišču pa 18–20 Din, za res prvovrstno blago 21–22 Din za kg.

FRANC STRUPI Celje

Zaloga stekla, porcelana, svetiljk, okvirov ter šip, kipov itd. Prevzema vsakovrstna steklarska dela.

Najnižje cene in točna postrežba.

ANTON BRUMEC

GOSPOSKA ULICA ŠTEV. 2

Pridite in prepričajte se sami. K nakupu se ne sili.

se vsakomur priporoča kot ugoden vir za nakup vsakovrstnega **manufakturnega ter modnega blaga.**

Blago dobre kakovosti, nizke cene, **vsestransko priznana solidnost.**

IVAN RAVNIKAR CELJE

nudi umetna gnojila, semena, **barve** ter **specerijsko in kolonialno blago** po najnižjih cenah.

Sredstva za pobijanje škodljivcev

na drevju, trti, **hmelju** in žlahtnem grmičevju so: Arbinol, kvasija-les, modra galica, mazavo milo, švajnfurtsko zelenilo (strup), Sulfarol, Sulikol, apneni arzeniat

Zaloga v drogeriji 'Sanitas', Celje, Aleksandrova 5
ali pa v njeni podružnici v Ljubljani: le na Dunajski cesti številka 5

Točna navodila o uporabi enega ali drugega sredstva, ki so vsa preizkušena, dobite zastonj

HMELJARJI!

Vaš zavod je

**SAVINJSKA
POSOJILNICA
V ŽALCU**

registrov. zadr. z neomej. zavezo

ki deluje že **petdeseto** leto za povzdigo gospodarstva, predvsem hmeljarstva, Savinjske doline in kjer naložite najboljše in najvarneje svoj denar.

Za varnost naložb jamči poleg lastnega premoženja, ki obstoji iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še več tisoč zadružnikov z vsem svojim premoženjem.

Vloge na knjižice in tekoči račun sprejema od vsakogar in jih obrestuje najugodnejše.

Posojila daje proti poroštvu, na vknjižbo in proti zastavi premičnin in vrednostnih papirjev pod najugodnejšimi pogoji.

Uradne ure: Ob delavnikih od 8-12 in od 2-6.
Ob nedeljah od 9-11.

HMELJARNA ŽALEC**I. jugoslovanski zavod za vkladanje in konzerviranje hmelja**

registrovana zadruga z omejeno zavezo

se priporoča za strokovno pripravlanje in basanje hmelja na vse načine (bale, balute, cilindre, zaboje), nadalje za vkladanje in lombardiranje (posojevanje proti zastavi) hmelja in za trgovsko in prometno posredovanje, vse to z jamstvom kulantne in solidne postrežbe in stroge diskrecije.

Obratna naprava je najmodernejše urejena, ima 10.000 m² skladiščnega prostora, 14 žveplarn, med temi 5 kurilnih, s skupno kapaciteto 200 stotov dnevno pri enkratnem porabljanju na dan. Hmeljarna je tudi opremljena z 10 stiskalnicami, z električnimi dvigalniki in z modernimi rešetalnimi stroji. V njej sami je več udobno urejenih stanovanjskih sob, ki so gg. komitentom na razpolago.

Zaloga vsakovrstnih hmeljskih vreč in umetnih gnojil

**HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE
LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 4000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski posojilnici ne plačajo rentnega davka. — Stanje vlog nad 90,000.000 dinarjev

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Oblastna hranilnica

prej

Južnoštajerska hranilnica
Centrala MARIBOR, Trg Svobode

mariborske oblasti, podružnica
(nasproti pošte, Cankarjeva ul.)

Celje

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji
Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

**Sredstva za
pokončavanje škod-
ljivcev
ter vse druge kmetijske
potrebščine**

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

Hmeljarji!

Gnojite z apnenim dušikom!

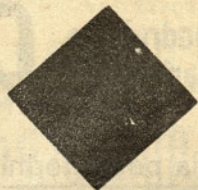
To je najcenejše in najrentabilnejše dušičnato gnojilo domačega proizvoda! Z apnenim dušikom ne dajemo zemlji samo dušika, marveč tudi potrebnega apna.

Apneni dušik daje hmelju tako priljubljeno in vedno zaželeno gladko zeleno barvo! Navodila o načinu uporabe, potrebnih količinah, rentabilnosti, dobaviteljih, uspehih in cenah apnenega dušika daje: **Tvornica za dušik, Ruše pri Mariboru.**

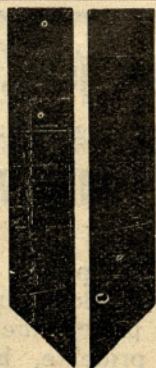
V tej tvornici se dobiva tudi mešanica „Nitrofoskal-Ruše“, pripravljena na poseben patentiran način iz gnojil: apneni dušik + kalijeve sol + superfosfat.

**Hmeljarji!
Kmetovalci!**

**Vsa pojasnila brezplačno
Zastopstva v vseh večjih mestih**

Brzjavke:
Fosfat-Zagreb

Telefonska
številka 29-13

Za travnike in deteljišča uporabljajte

SUPERFOSFAT

a za **hmelj**, vinograde, krompir, koruzo in povrtnino je najbolje **polno gnojenje**, katero se izvrši v obliki mešanice

KAS

ali

Herkules (organski KAS)

Superfosfat, KAS, Herkules kakor tudi vsa ostala umetna gnojila nudi po najpovoljnejši ceni

FOSFAT d. d.

za promet in trgovino z umetnimi gnojili

Zagreb, Mažuranića trg 6

USTANOVLJENA LETA 1881

CELJSKA POSOJILNICA D. D. V CELJU, CELJE

V LASTNI HIŠI

NARODNI DOM

Sprejema
hranilne vloge
od vsakogar, jih obrestuje naj-
ugodneje, nudi popolno varnost
in izplačuje
točno

Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čeka na inozemstvo

Izdaja uverenja za izvoz blaga

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega aktivnega premoženja po Din 100,000.000,—, še lastna glavnica in rezerve, ki znašajo skupaj nad Din 14,500.000,—

MARIBOR
Aleksandrova ul. 11

PODRUŽNICI:

ŠOŠTANJ
(v lastni hiši)